

اثر مدت پروار بر رشد و خصوصیات لاشه بره‌های نر لری بختیاری

محمدعلی طالبی^۱ و محمدعلی ادریس^۲

^۱ مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان چهار محال بختیاری؛ ^۲ گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان
 تاریخ دریافت: ۱۹/۰۳/۸۰؛ تاریخ پذیرش: ۱۰/۰۱/۸۰

چکیده

به منظور تعیین اثر طول دوره پروار بر رشد و خصوصیات لاشه، ۱۱۸ رأس بره نر و ۵۸ لاشه بره نر لری بختیاری مورد استفاده قرار گرفت. بره‌ها در سن 90 ± 5 روزگی از شیر گرفته شدند و با متوسط سن ۱۳۵ روز به مدت ۶۰، ۷۰ و ۱۰۰ روز پروار گردیدند. در پایان دوره پروار از سه دوره پروار ۶۰، ۷۰ و ۱۰۰ روز به ترتیب ۲۰، ۲۰ و ۲۰ رأس بره لری بختیاری کشتار گردید. اطلاعات با توجه به نامساوی بودن تعداد مشاهدات در زیر گروه‌ها با استفاده از روش حداقل مرباعات تجزیه و تحلیل شدند. اثر مدت پروار بسیار وزن پایان دوره پروار بره‌های نر لری بختیاری بسیار معنی دار ($P < 0.01$) بود ولی تأثیر معنی داری بر افزایش وزن روزانه دوره پروار بره‌ها نداشت ($P > 0.05$). به رغم تأثیر معنی دار ($P < 0.05$) نوع تولد و سن مادر بر صفت وزن در شروع دوره پروار، اثر معنی داری روی صفات وزن نهایی و افزایش وزن روزانه دوره پروار نشان ندادند. بین بره‌های نر لری بختیاری در مدت پروار ۶۰ روز با مدت‌های پروار ۷۰ و ۱۰۰ روز برای صفات وزن لاشه، وزن گوشت و وزن استخوان لاشه اختلاف معنی داری ($P < 0.05$) وجود داشت. میانگین اوزان قطعات دست، راسته، ران و پیش سینه و قلوه‌گاه لاشه بره‌های ۸۰ روز پروار بطور مشخصی از بره‌های دوره پروار ۶۰ روز بیشتر بوده ولی تفاوت معنی داری بین اوزان این قطعات در بره‌های با دوره‌های پروار ۷۰ و ۱۰۰ روز مشاهده نشد. در نتیجه بین دوره‌های پروار ۶۰، ۷۰ و ۱۰۰ روز، بعلت وزن در پایان دوره پروار، میزان گوشت و عدم افزایش معنی دار چربی زبرجلدی و دنبه، دوره پروار ۸۰ روز ترجیح داده می‌شود.

واژه‌های کلیدی: مدت پروار، رشد، لاشه، بره.

عوامل محیطی قرار داشته، که با کم شدن طول دوره پروار وزن دام به حداقل نرسیده و از راندمان آن کسر می‌گردد و با طولانی شدن دوره پروار چربی در قسمتهاي مختلف بدن مثل زير

مقدمه

طول دوره پروار در افزایش وزن دام، بازده غذایی، خصوصیات و ترکیب لانه اثر دارد. این مدت تحت تأثیر سن، سرعت رشد، تغذیه و دیگر

افزایش ذخیره چربی در لشه که منجر به کاهش کیفیت لاشه می‌گردد هزینه مصرفی برای هر کیلوگرم افزایش وزن نیز به حداقل کاهش یابد. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر مدت پروار پس از افزایش گیری بر رشد و خصوصیات لاشه برههای نر لری بختیاری و تأثیر نوع تولد و سن مادر بر این صفات بود.

مواد و روشها

در این تحقیق تعداد ۱۱۸ رأس بره نر لری بختیاری با متوسط سن ۱۳۵ روز از ایستگاه پروارش و اصلاح نژاد گوسفند لری بختیاری جهادسازندگی استان چهارمحال و بختیاری مورد استفاده قرار گرفت. برههای در سن 90 ± 5 روزگی از شیر گرفته شدند و پس از شیر گیری بمدت ۱۵ روز در مرتع چرا کرده سپس کلیه برههای عادت کردن به محیط آزمایش و انجام واکسیناسیون لازم و خورانیدن داروی ضد انگل بمدت حدوداً یک ماه وارد دوره مقدماتی پروار شدند. در این دوره برههای در سه گروه، به ترتیب ۳۵، ۴۸ و ۵۵ رأسی ولی مجزا با شرایط مشابه به جیره غذایی دوره پروار عادت پیدا کردند. در پایان دوره مقدماتی، پروار برههای درسه بمدت ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ روز آغاز شد. وزن برههای در پایان دوره مقدماتی پروار و هر بیست روز یکبار در طول آزمایش به صورت انفرادی قبل از تغذیه تعیین گردید. جیره غذایی دوره پروار به صورت مخلوط با ترکیب ۴۵ درصد یونجه خشک، ۳۰ درصد جو، ۱۸ درصد تفاله چغندر قند، ۵ درصد کنجاله پنبه دانه، ۱ درصد نمک و ۱ درصد پودر استخوان بطور آزاد در اختیار برههای قرار گرفت. درصد مواد مغذی جیره دوره پروار شامل ۱۱/۷۵ درصد پروتئین خام، ۱/۱۱ درصد چربی و ۲۰/۱۵ درصد فیبر خام بر اساس صد درصد ماده خشک بود. در پایان دوره پروار بیندی پس از یک پرهیز

پوست، قلب، اطراف کلیه‌ها و دستگاه گوارش جمع شده و از کیفیت گوشت و پازارپسندی آن کم می‌شود (۵). در خصوص اثر مدت پروار پس از شیر گیری، وزن کشتار و خصوصیات لاشه تباين متفاوتی گزارش شده است (۱۱، ۱۲ و ۱۸). تباين تعدادی از یافته‌ها نشان داده که با افزایش مدت زمان پروار میزان یسا درصد گوشت و استخوان لاشه کاهش یافته در حالیکه میزان یسا درصد چربی لاشه افزایش یافته است (۱۲، ۱۴ و ۲۲).

بونس و همکاران (۲۳) با مطالعه اثر طول دوره پروار بر افزایش وزن و صفات لاشه گوسفندان بیابانی نشان دادند که با افزایش طول دوره پروار، افزایش وزن دوره پروار، وزن کشتار و بازده لاشه بطور معنی داری افزایش یافته و طول دوره پروار اثر معنی داری روی قطعات گردن، کمر، پشت، دندنهای و قلوه‌گاه داشته در حالی که هیچ اثری بر وزن دست، ران و دنبه نداشته است. افزایش طول دوره پروار منجر به افزایش درصد بافت چربی و ضخامت چربی پشت و کاهش درصد گوشت لاشه شده است و درصد استخوان لاشه و سطح مقطع راسته با افزایش طول دوره پروار تغییری نکرده است. سیفونی و همکاران (۷) با افزایش سن کشتار، بازده لاشه کمتری در گوسفندان نژادهای مورد مطالعه بدست آوردند. برخی گزارشها مشخص نموده که نوع تولد روی صفات بعد از شیر گیری تأثیر کمی داشته است (۶). کاهش اثر سن مادر بر صفات پس از شیر گیری نیز توسط تعدادی از محققان گزارش شده است (۱۶، ۱۷ و ۲۰). لذا به منظور بهبود کیفیت لاشه از طریق تولید حداقل گوشت، حداقل استخوان و سطح مطلوبی از چربی و اقتصادی نمودن پرواربندی با کاهش هزینه تولید لازم است مدت زمان مناسب برای پرواربندی نژادهای مختلف تعیین گردد تا ضمن جلوگیری از

مدت پروار، نوع تولد، سن مادر و اثرات متقابل دو طرفه آنها در مدل مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج و بحث

صفات رشد پس از شیرگیری: میانگین حداقل مربعات و خطای معیار صفات رشد پس از شیرگیری در جدول ۲ ارائه شده است. وزن در شروع دوره پروار برههای نر لری بختیاری یکسان بود و تفاوت بین سه گروه پروار 60 ، 80 و 100 روز برای این صفت از لحاظ آماری معنی دار ($P < 0.05$) نبود. مدت پروار اثر بسیار معنی داری ($P < 0.01$) بر صفت وزن در پایان دوره پروار برههای داشت ولی تأثیر معنی داری برافزایش وزن روزانه دوره پروار برههای 80 و 100 روز پروار در پایان دوره پروار برههای 60 روز دوره پروار بیشتر بطور مشخصی از گروه 60 روز دوره پروار به 80 و 100 روز اختلافی مشاهده نشد ($P > 0.05$). به رغم اینکه میزان افزایش وزن روزانه برههای 80 روز پروار پس از شیرگیری بیشتر از دو گروه دیگر بود ولی تفاوت معنی داری بین آنها وجود نداشت. با افزایش مدت پروار از 80 به 100 روز میزان افزایش وزن دوره پروار کاهش یافته است که این کاهش با افزایش مصرف خوراک و مصرف مقدار انرژی بیشتری همراه بوده است. نتایج برخی از یافته های تحقیقاتی همانند نتایج این پژوهش بود. یونس و همکاران (۲۳) نیز با افزایش طول دوره پروار، افزایش وزن و وزن کشtar بالاتری در برههای برکی بدست آورده اند. فرزاد (۲) و فرید و همکاران (۱۱) گزارش کرده اند که با افزایش مدت پروار، وزن نهایی دوره پروار افزایش یافته ولی افزایش وزن روزانه دوره پروار تحت تأثیر این مدت نبوده است. ستس و همکاران (۱۸) نشان دادند که با افزایش طول دوره پروار و افزایش

غذایی ۱۸ ساعته از سه دوره پروار 60 ، 80 و 100 روز به ترتیب 18 ، 20 و 20 رأس بره لری بختیاری کشtar شد. بعد از کشtar و پوست کنسی تمام اعضاء بطئی و صدری برداشت شد. لشه گرم بلا فاصله بعد از برداشت قسمت های اضافی وزن و حرارت 34 ± 2 درجه سانتیگراد بمدت ۲۴ ساعت نگهداری گردید. لشه های سرد پس از توزین به روش پرش ایرانی تجزیه لشه شدند (۱۰). بدین ترتیب که نیم لشه های سرد به شش قسمت بریده شد که قطعات شامل ران، دست، پشت، پیش سینه و قلوه گاه، گردن و دنبه بود. گوشت، چربی زیر جلدی و استخوان تمامی قسمتها از یکدیگر جدا، بجز قسمت پیش سینه و قلوه گاه که در آنها تنها استخوان از گوشت و چربی جدا شد. ریشه دوم درصد هر یک از قطعات لشه و درصد ترکیب قطعات لشه پس از تبدیل به آرکسینوس جهت تجزیه و تحلیل استفاده گردید (۲۴). سطح مقطع عضله راسته بین دندنه دوازده و سیزده با استفاده از کاغذ شفاف رسم و سپس بوسیله دستگاه پلانیمتر دیجیتالی اندازه گیری شد و ضخامت چربی پشت روی دندنه دوازده با استفاده از کولیس اندازه گیری و ثبت گردید. اطلاعات با توجه با نامساوی بودن تعداد مشاهدات در زیر گروه ها با استفاده از روش حداقل مربعات و برنامه رایانه ای هاروی (۱۴) آنالیز شد. مدل مورد استفاده برای اطلاعات پروار بندی شامل اثرات ثابت مدت پروار، نوع تولد، سن مادر، مدت پروار $\times$ نوع تولد، مدت پروار $\times$ سن مادر، نوع تولد $\times$ سن مادر و متغیر پیوسته وزن در شروع پروار بود. برای صفت افزایش وزن روزانه دوره پروار به جای متغیر پیوسته وزن در شروع پروار، متغیر پیوسته افزایش وزن روزانه از تولد تا شروع پروار وارد مدل گردید. برای خصوصیات لشه اثرات ثابت

جدول ۱ - تجزیه و ارائی مصنفات پژوهش‌های نزدیکی پخته‌واری

عنوان	هزینه انتشار	مقدار	وزن شروع پژوهار	وزن نهایی پژوهار	درجه آزادی	وزن شروع پژوهار (کیلوگرم)	وزن نهایی پژوهار (کیلوگرم)	درجه آزادی	وزن شروع پژوهار (کیلوگرم)	درجه آزادی	منبع تغییرات
۱۹۲۶/۳۳	دوره پژوهار (گرام)	۲	۱۹۶/۴. **	۱۹۶/۴. **	۲	۳۵/۴.	۳۵/۴.	۲	۳۵/۴.	۳۵/۴.	مدت پژوهار
۱۹۰۵/۱۲		۱	۱۴/۹۸	۱۴/۹۸	۱	۲۵/۹۴*	۲۵/۹۴*	۱	۲۵/۹۴*	۲۵/۹۴*	نوع تولد
۱۹۷۷/۷۶		۴	۴۰/۷۹*	۴۰/۷۹*	۴	۵۳/۹۱*	۵۳/۹۱*	۴	۵۳/۹۱*	۵۳/۹۱*	سن مادر
۱۹۷۷/۱۰/۵۴		۲	۳۶/۶۱	۳۶/۶۱	۲	۴۷/۳.	۴۷/۳.	۲	۴۷/۳.	۴۷/۳.	مدت پژوهار × نوع تولد
۱۹۰۴/۰/۹		۸	۱۱/۵۱	۱۱/۵۱	۸	۱۱/۷۵	۱۱/۷۵	۸	۱۱/۷۵	۱۱/۷۵	مدت پژوهار × سن مادر
۱۹۲۸/۲۲		۴	۱۴/۸۰	۱۴/۸۰	۴	۱۷/۴۵	۱۷/۴۵	۴	۱۷/۴۵	۱۷/۴۵	نوع تولد × سن مادر
—		—	۲۱/۴۵/۹.*	۲۱/۴۵/۹.*	—	—	—	—	—	—	تابعیت از وزن بدن در شروع پژوهار
۱۹۰۳/۱۳۴		۱	—	—	—	—	—	—	—	—	تابعیت از افزایش وزن روزانه از تولد تا شروع پژوهار
۱۹۷۳/۹۳		۹۵	۱۷/۳۲	۱۷/۳۲	۹۵	۲۱/۴۵	۲۱/۴۵	۹۵	۲۱/۴۵	۲۱/۴۵	خطا

*، ** به ترتیب معنی دار در سطوح اختصار ۵ و ۱ درصد.

جدول ۲ - میانگین حداقل مربمات و خطای معیار تغییرات وزن بدن (کیلوگرم) و افزایش وزن روزانه (کرم) در دوره پیوسرهای نر لری بختیاری.

نوع نژاد	وزن در شروع دورا	تعداد	وزن در شروع دورا	افزایش وزن روزانه در	نسل در نیوار بندی	
					۱	۲
میانگین کل	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۱۱	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۱۱۲	۱۱۸
مدت از ۰ تا ۲۰ (روز)	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۳۵	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۴	۴
۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷ a	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۴	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۳۸	۳۸
۰/۰۹۳ ± ۰/۰۷۴ a	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ b	۳۸	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۸	۸
۰/۰۹۳ ± ۰/۰۷۴ b	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ b	۱۰۰	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۳۵	۳۵
نوع نژاد						
نیک قویل	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۸۵	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۳۳	۳۳
دو قویل	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۳۳	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۳۳	۳۳
سن مادر (سال)						
۲۸	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۲۸	۳۷/۴۵ ± ۰/۰۸۶ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۲	۲
۲۷	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ ab	۴	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ ab	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۳	۳
۲۶	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ ab	۴	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ ab	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۴	۴
۲۵	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۱۲	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۱۲	۱۲
۲۴	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۴	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۴	۴
۲۳	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۴۶	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۴۶	۴۶
۲۲	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۴۶	۴۹/۲۹ ± ۰/۰۷۴ a	۰/۰۹۳ ± ۰/۰۵۷	۱۴	۱۴

- ۱- میانگین بدون وجود تابعیت وزن نهایی اوزن بدنه در شروع دورا در مدل محاسبه شده است.
- * میانگین های داخل هر اثربخش آنها که دارای حروف مشابه هستند از لحاظ آماری در سطح ۵ درصد با هم اختلاف دارند.

وزن استخوان و سطح مقطع راسته برههای لری بختیاری با مدت پرروار ۸۰ و ۱۰۰ روز بطور معنی داری از برههای ۶۰ روز دوره پرروار بالاتر بود (جدول ۳) ولی اختلاف معنی داری بین صفات وزن بدن در زمان کشتار، وزن لاشه، بازده لاشه، وزن گوشت، وزن چربی زیرجلدی و وزن استخوان برههای لری بختیاری در دوره های پرروار ۸۰ و ۱۰۰ روز وجود نداشت. بازده لاشه از معیارهایی است که بین نژادها و مراحل مختلف رشد یا پرروار دارای تغییرات و تنوع بوده و بهبود این نسبت به عنوان یک هدف مطلوب به شمار می آید. میانگین بازده لاشه برههای نر لری بختیاری در سه مدت پرروار ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ روز به ترتیب ۴۷/۹۴، ۴۵/۸۴ و ۴۷/۲۲ درصد بود که بازده لاشه برههای ۸۰ روز پرروار از برههای ۶۰ و ۱۰۰ روز پرروار بیشتر بود و اختلاف معنی داری بین بازده لاشه برههای ۸۰ روز پرروار با ۶۰ روز پرروار وجود نداشت. افزایش درصد بازده لاشه را فرززاد (۲)، فرید و همکاران (۱۱) و یونس و همکاران (۲۳) با افزایش طول دوره پرروار گزارش کردند. سیفونی و همکاران (۷) کاهش درصد بازده لاشه را با افزایش سن کشتار بدست آورده‌اند. افزایش درصد بازده لاشه با افزایش سن احتمالاً مربوط به میزان رشد بیشتر بافت‌های لاشه، مخصوصاً عضله و چربی و میزان رشد کمتر قسمتهایی از بدن که رشد و نمو زودتری دارند است (۱۱).

علی‌رغم افزایش وزن گوشت، وزن چربی سطحی و وزن و درصد استخوان لاشه با افزایش دوره پرروار، در برههای نر لری بختیاری با مدت پرروار متفاوت برای صفات درصد گوشت و درصد چربی زیرجلدی از لحاظ آماری اختلاف معنی داری نداشت (جدول ۳). مقصودی نژاد و همکاران (۳) افزایش میزان چربی لاشه و درصد گوشت لخم لاشه را با افزایش سن در برههای زل پررواری گزارش کرده‌اند. نتایج برخی از یافته‌ها

وزن روزانه دوره پرروار بطور معنی داری کاهش یافته است. برخلاف موارد فوق، صفری (۱) در بررسی خصوصیات رشد و پررواری برههای ماکویی، اثر معنی دار سن را بر روی افزایش وزن روزانه دوره پرروار بدست آورده است. نوع تولد بره روی صفات وزن نهایی و افزایش وزن روزانه دوره پرروار تأثیر معنی داری نداشت (جدول ۱). علی‌رغم اینکه وزن برههای تک قلو در مقایسه با برههای دو قلو متولد شده در شروع دوره پرروار بطور معنی داری بیشتر بوده ولی در پایان دوره پرروار وزن برههای دو قلو بدینا آمده بالاتر بود (جدول ۲). در قبل از شیرگیری برههای دو قلو در مقایسه با برههای تک قلو بدليل رقابت بین آنها برای مکیدن شیر مادر با کمبود مواد غذایی مواجه می‌شوند که با قطع وابستگی به مادر و ایجاد شرایط یکسان از نظر غذایی، سرعت رشد آنها بیشتر از برههای تک قلو می‌گردد. که این امر می‌تواند ناشی از پدیده رشد جبرانی باشد (۲۰). کاهش اثر نوع تولد بر صفات پس از شیرگیری نسبت به تأثیر آن بر صفات قبل از شیرگیری توسط برخی از محققان گزارش شده است (۹، ۸ و ۱۹).

اثر سن مادر بر صفات رشد پس از شیرگیری معنی دار نبود (جدول ۱). مکاره‌چیان و همکاران (۱۶) والکونی و همکاران (۸) عدم تأثیر معنی دار سن مادر را بر صفات رشد پس از شیرگیری گزارش کرده‌اند. ویزلى و پیترز (۲۱) اثر معنی دار سن مادر روی وزن پایان پرروار و عدم تأثیر معنی دار آن بر روی کل افزایش وزن پرروار را بدست آورده‌اند. پس از شیرگیری بدليل قطع وابستگی به مادر بالطبع رشد بره تحت تأثیر ظرفیت ژنتیکی و شرایط محیطی خواهد بود.

صفات لاشه: میانگین حداقل مربعات صفات وزن زنده بدن در زمان کشتار، وزن لاشه، وزن گوشت،

7

卷之三

* میانگین‌های داخل هر اثر، بجز آنها که دارای حروف مشابه هستند از لحاظ آماری در سطح ۵ درصد با هم اختلاف معنی‌دار ندارند.

جدول ۴- میانگین حداقل مربعات و خطای معیار اجزاء نیم لاسه (کیلوگرم) بر مبنای نزدیکی به تجزیی

میانگین کل	حداد	حدست	نام	مدت بروز (در روز)
۱۰۰	۲.	۱۰۰	نوع تولد	
۵۰	۳.	۵۰	نیک قول	
۴۰	۴.	۴۰	دو قله	
۷۰	۲.	۷۰	سن مادر (سال)	
۸۰	۱.	۸۰	سن پسر (سال)	
۶۰	۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۱۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۱۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۱۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۱۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۱۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۱۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۱۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۱۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۱۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۱۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۲۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۲۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۲۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۲۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۲۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۲۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۲۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۲۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۲۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۲۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۳۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۳۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۳۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۳۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۳۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۳۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۳۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۳۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۳۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۳۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۴۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۴۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۴۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۴۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۴۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۴۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۴۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۴۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۴۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۴۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۵۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۵۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۵۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۵۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۵۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۵۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۵۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۵۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۵۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۵۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۶۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۶۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۶۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۶۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۶۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۶۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۶۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۶۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۶۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۶۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۷۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۷۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۷۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۷۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۷۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۷۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۷۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۷۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۷۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۷۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۸۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۸۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۸۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۸۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۸۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۸۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۸۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۸۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۸۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۸۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۹۰.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۹۱.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۹۲.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۹۳.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۹۴.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۹۵.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۹۶.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۹۷.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۹۸.	۷۰	برآمدگی	
۶۰	۹۹.	۶۰	برآمدگی	
۷۰	۱۰۰.	۷۰	برآمدگی	

* میانگین های داخل هر این بجز اینهایکه دارای حروف مشابه هستند از لحاظ اماراتی در سطح ۵ درصد با هم اختلاف منتهی دارند.

مربعات وزن دنبه در لاشه بردهای ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ روز پروار به ترتیب ۲/۸۸۶، ۳/۸۲۸ و ۴/۰۶۰ کیلوگرم بود که وزن دنبه در بردهای با مدت پروار ۸۰ روز با بردهای ۶۰ و ۱۰۰ روز پروار تفاوت معنی داری نداشتند ولی وزن دنبه بردهای ۱۰۰ روز پروار بطور معنی داری از وزن دنبه لاشه بردهای ۶۰ روز پروار بالاتر بود، دنبه تنها قطعه ای از لاشه بود که با افزایش طول دوره پروار وزن آن نیز افزایش یافته است. فرید و همکاران (۱۲) گزارش کردند که وزن قطعات لاشه با افزایش طول دوره پروار افزایش نشان داده ولی تنها برای قطعات ران و راسته اختلاف معنی دار بوده است. میانگین حداقل مربعات درصد قطعات لاشه در جدول ۵ ارائه شده است، برای درصد قطعات لاشه و درصد دنبه و چربی زیرجلدی لاشه بین بردهای نر لری بختیاری با مدت‌های متفاوت پرواری اختلاف معنی داری مشاهده نمی‌گردد علی‌رغم اینکه درصد قطعه دنبه لاشه با افزایش طول دوره پروار افزایش یافته است.

گزارش‌های مختلف نشان داده که وزن دنبه در بردهای پرواری نژادها و جنس‌های مختلف ایرانی بین ۷۳۹ تا ۲۵/۲۶ درصد لاشه بوده است (۱۷ و ۱۲)، وزن و شکل دنبه تحت تأثیر ژنهای بسیاری است (۱۲). همچنین تنوع زیادی در وزن دنبه نسبت به وزن لاشه در مقایسه با سایر قطعات لاشه وجود دارد و خطای معیار برای درصد دنبه بیشتر از سایر قطعات است که نشان‌دهنده بیشترین تنوع در میان قطعات لاشه است. منعم و همکاران (۴) نشان دادند اهمیت هر یک از قطعات لاشه نسبت به وزن لاشه با افزایش سن تغییر نکرده است.

برای اوزان و درصد قطعات لاشه بین بردهای نر تک قلو و دوقلو و برای بردهای متولد شده از میش‌های ۲ تا ۶ ساله تفاوت معنی داری مشاهده نشد (جدولهای ۴ و ۵) که نشان دهنده عدم تأثیر

نشان دهنده تأثیر افزایش دوره رشد پس از شیرگیری بر کاهش میزان و درصد گوشت و استخوان و افزایش وزن و درصد چربی لاشه بوده است (۴، ۱۲، ۶ و ۲۳ و ۲۲). از نظر صفت سطح مقطع راسته که ارتباط مستقیمی با عضلانی بودن لاشه دارد با افزایش طول دوره پروار سطح مقطع راسته افزایش یافته که در بردهای لری بختیاری در دوره‌های پروار ۸۰، ۶۰ و ۱۰۰ روز به ترتیب ۱۱/۰۹ و ۱۲/۰۶ و ۹/۶۰ سانتی‌متر مربع بوده و تنها تفاوت معنی دار بین سطح مقطع راسته لاشه بردهای ۶۰ روز پروار با بردهای ۸۰ و ۱۰۰ روز پروار بود که با نتایج وزن گوشت لاشه مطابقت دارد. گالی و همکاران (۱۳) افزایش معنی داری در سطح مقطع راسته با افزایش سن هنگامیکه آنها گوسفند نر سودانی جوان یکساله و بالغ را مقایسه می‌کردند، مشاهده نمودند. همچنین کنیزمن (۱۵) افزایش میزان چربی و سطح مقطع راسته را با افزایش وزن گزارش کردند.

اثر نوع تولد و سن مادر بر اکثر صفات لاشه معنی دار نبود. بین بردهای تک قلو و دوقلو برای صفات وزن لاشه سرد، بازده لاشه، وزن گوشت، وزن استخوان و وزن چربی زیرجلدی تفاوت معنی داری مشاهده نشد. در بردهای متولد شده از میش‌های با گروه سنی متفاوت، از نظر وزن لاشه سرد، وزن گوشت، وزن و درصد استخوان، سطح مقطع راسته و ضخامت چربی پشت لاشه اختلافی مشاهده نگردید (جدول ۳).

همانطوری که در جدول ۴ ملاحظه می‌گردد میانگین اوزان قطعات دست، راسته، ران و پیش سینه و قلوه‌گاه لاشه بردهای ۸۰ روز پروار بطور معنی داری از بردهای دوره پروار ۶۰ روز بیشتر بود. علی‌رغم برتری وزنی قطعات لاشه در بردهای ۸۰ روز پروار ولی تفاوت معنی داری بین اوزان این قطعات در بردهای با مدت‌های پروار ۸۰ و ۱۰۰ روز خواهد نداشت. میانگین حداقل

جدول ٥ - میانگین حداقل مراعات و خطای معيار اجزاء لاشه بر حسب درصد لاشه سرد

لهم إنا نسألك ملائكة دار زرارة

۸۰

۱۰۷

15

مدرس	لیکچر جلدی	اسسوسیوں
میرزا علی	۱۳۲۰ ± ۰.۵	۱۳۲۰ ± ۰.۵
میرزا علی	۱۳۲۰ ± ۰.۵	۱۳۲۰ ± ۰.۵
میرزا علی	۱۳۲۰ ± ۰.۵	۱۳۲۰ ± ۰.۵

گوشت	پزیر نیز جلدی	استخوان	گوشت	چربی زیر جلدی	استخوان	گوشت و چربی زیر جلدی	پزیر نیز جلدی
۵۷۲۳۴ ± ۱۷۲۰	۵۰ ± ۰.۰۱	۲۲۶۷۴ ± ۰.۰۲	۱۷۱۳ ± ۰.۰۳	۱۰۰.۸۴ ± ۰.۰۳	۱۹۳۹ ± ۰.۰۱	۱۰۰.۰ ± ۰.۰۱	۱۰۰.۰ ± ۰.۰۱
۵۷۲۳۷ ± ۱۷۲۵	-	-	-	-	-	-	-
۵۷۲۳۸ ± ۱۷۲۶	-	-	-	-	-	-	-

* میانجین های داخل هر اثر، بجز اینها که دارای حروف مشابه هستند از لحاظ آماری در سطح ۰ درصد باهم اختلاف معنی دارند.

این موضوع را تأثید می‌نماید (جدول ۳). در بین قطعات لاشه، درصد استخوان قطعات دست، راسته و ران لاشه با افزایش طول دوره پرورار کاهش یافته است.

بطورکلی بین دوره‌های پرورار ۸۰، ۶۰ و ۱۰۰ روز بعلت وزن در پایان دوره پرورار، بازده لاشه، میزان گوشت، اوزان قطعات لاشه و عدم افزایش معنی‌دار دنبه، دوره پرورار ۸۰ روز پس از شیرگیری توصیه‌می‌گردد. همچنین با توجه به اینکه نوع تولد و سن مادر تأثیر معنی‌داری بر صفات پروراری و لاشه نداشت می‌توان نتیجه گرفت که پس از شیرگیری به علت قطع وابستگی بره به مادر، رشد تحت تأثیر خصوصیات نژادی و شرایط نگهداری می‌باشد.

سپاسگزاری

بدینوسیله از معاونت امور دام و مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان چهارمحال و بختیاری که در اجرای طرح و تهیه مقاله همکاری داشته‌اند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

نوع تولد و سن مادر بر صفات وزن و درصد قطعات لاشه در رشد پس از شیرگیری بردهای نر لری بختیاری است.

میانگین درصد گوشت، چربی زیرجلدی و استخوان قطعات لاشه در بردهای لری بختیاری با سه مدت متفاوت پرورار در جدول ۶ نشان داده شده است. درصد گوشت قطعات لاشه با افزایش طول دوره پرورار از لحاظ آماری تغییری نداشت. اگر درصد گوشت فقط به عنوان مقیاس ارزیابی ارزش نسبی هر قطعه از لاشه مورد توجه باشد، ران و دست ارزش مشابهی دارند و بدنبال آن گردن و راسته قرار می‌گیرد اگرچه تفاوت‌های بین درصد گوشت این چهار قطعه ۴ تا ۷ درصد بود. این نتایج همانند نتایج تحقیق فرید و همکاران (۱۲) بود. درصد چربی زیرجلدی قطعات راسته و ران لاشه با افزایش طول دوره پرورار بطور معنی‌داری ($P < 0.05$) افزایش یافته و درصد چربی این قطعات در بردهای با مدت پرورار ۸۰ روز بطور معنی‌داری از بردهای ۶۰ روز پرورار بیشتر بود. افزایش ضخامت چربی پشت با افزایش طول دوره پرورار علی‌رغم عدم تفاوت معنی‌دار

منابع

۱. صفری، ا. ۱۳۶۸. شناسایی اکوتیپ ماکرویی، جهادسازندگی آذربایجان غربی.
۲. فرزاد، ع. ۱۳۷۵. بررسی اثر وزن زنده بر کیفیت لاشه بردهای نر پروراری بلوجی. اولین سمینار پژوهشی گوسفند و بز کشور، مؤسسه تحقیقات دامپروری کشور: ۴۴-۵۳.
۳. مقصودی نژاد، ق. م. رضایی، ب. سجادی و ک. جعفری خورشیدی. ۱۳۷۶. بررسی اثر سن و جنس بردهای زل مازندران بر توان پروراری و خصوصیات لاشه. پژوهش و سازندگی. جلد ۴. شماره ۳۷: ۹۷-۹۹.
۴. منعم، م.. ا. اسماعیلی راد، ا. آل ابراهیم و ن. طاهرپور. ۱۳۷۰. طرح شناسایی گوسفندان بومی ایران: گوسفند سنجسری. مؤسسه تحقیقات دامپروری حیدرآباد. نشریه پژوهشی شماره ۶۵.
۵. نیکخواه، ع. ۱۳۶۴. پرورابندی در ایران. اولین سمینار پرورابندی. هفت تبه: ۱-۱۸.
6. Botkin, M.P., R.A. Field, and C.L. Johnson. 1988. Sheep and wool: Science production and management. Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey.
7. Cifuni, G.F., F. Napolitano, C. Pacelli, A.M. Riviezzi, and A. Girolami. 2000. Effect of age at slaughter on carcass traits, fatty acid composition and lipid oxidation of Apulian lambs. Small Ruminant Res. 35: 65-70.
8. El-Kouni, M.H., H.A. Karam, E.S.E. Galal, and E.A. Affifi. 1974. Crossbreeding

- and the effect of certain environmental factors on body weight of Barki and German Merino sheep. *J. Agric. Sci.* 82: 349-352.
- 9. Fahmy, M.H. 1985. The accumulative effect of Finnsheep breeding in crossbreeding schemes: Growth and carcass traits. *Can. J. Anim. Sci.* 65:811-819.
  - 10. Farid, A. 1991. Carcass physical and chemical composition of three fat-tailed breeds of sheep. *Meat. Sci.* 29:109-120.
  - 11. Farid, A., M.A. Edriss, J. Izadifard, and M. Makarechain. 1979. Meat from culled old ewes of fat-tailed Iranian breeds I. Feedlot performance and some carcass traits. *Iran. J. Agric. Res.* 7(1): 11-23.
  - 12. Farid, A., J. Izadifard, M.A. Edriss, and M. Makarechain. 1983. Meat from culled old ewes of two fat-tailed Iranian breeds. II. Meat, subcutaneous fat and bone in the wholesale cuts. *Iran. J. Agric. Res.* 2(2): 93-114.
  - 13. Gaili, E.S.E., Y.S. Ghanem, and A.M.S. Mukhtar. 1972. A comparative study of some carcass characteristics of Sudan desert sheep and goat. *Anim. Prod.* 14:351-357.
  - 14. Harvey, W.R. 1990. User's Guide for LSMLMW (Mixed Model Least-Squares and Maximum Likelihood Computer Program). Ohio State University, Columbus, Ohio.
  - 15. Kinsman, Donald, M. 1967. Some growth and carcass characteristics of lambs. *Abstr. J. Anim. Sci.* 26:897.
  - 16. Makarechain, M., A. Farid, and N. Sefidbakht. 1977. Lamb growth performance of Iranian fat-tailed Karakul, Mehraban and Naeini breeds of sheep and their crosses with Corriedale and Targhee rams. *Anim. Prod.* 25:331-341.
  - 17. Safari, E. 1975. Comparison of feedlot performance and carcass characteristics in rams, cryptorchids and wethers. M.S. Thesis. Dept. Anim. Sci., College of Agric., Shiraz Univ. Shiraz, Iran.
  - 18. Sents, A.E., L.E. Walters, and J.V. Whiteman. 1982. Performance and carcass characteristics of ram lambs slaughtered at different weights. *J. Anim. Sci.* 55:1360-1371.
  - 19. Thompson, J.M., K.D. Atkins, and A.R. Gilmour. 1979. Carcass characteristics of heavy weight crossbred lambs. II. Carcass composition and partitioning of fat. *Aust. J. Agric. Res.* 30:1207-1214.
  - 20. Vesely, J.A., H.F. Peters, S.B. Slen, and O.W. Robinson. 1970. Heritabilities and genetic correlation in growth and wool traits of Rambouillet and Romnelet sheep. *J. Anim. Sci.* 30:174-181.
  - 21. Vesely, J.A., and H.F. Peters. 1972. Lambs growth performance of Romnelet, Columbia, Suffolk and N.C. Cheviot breeds and all single and three-breeds crosses among them. *Can. J. Anim. Sci.* 52:283-293.
  - 22. Wood, J.D., H.J.H. Macfie, R.W. Pomeroy, and D.J. Twinn. 1980. Carcass composition in four sheep breeds: The importance type of breed and stage of maturity. *Anim. Prod.* 30:135-152.
  - 23. Younis, A.A., E. Salah, E. Galal, M.M. Mokhtar, and S.S. El-Khishin. 1976. Effect of the length of fattening period on gain and carcass traits of desert sheep. *Indian. J. Anim. Sci.* 46(12): 636-641.
  - 24. Zar, J.H. 1984. Biostatistical Analysis. 2nd ed. Prentice-Hall, Inc. Englewood Cliffs. New Jersey.

۱۹۹

Effect of the length of fattening period on growth and carcass characteristics of Lori-Bakhtiari male lambs

M.A. Talebi¹and M.A. Edriss²

¹Animal Husbandry and Natural Resources Research Center of Chaharmahal and Bakhtiari, Shahre-kord, Iran; ²College of Agriculture, Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran

Abstract

The data of 118 male lambs with average age of 135 days and 58 carcass Lori-Bakhtiari male lambs were used to determine effect of the length of fattening period on growth and carcass characteristics. Lambs were weaned at 90 ± 5 days of age. They were fed ad libitum for 60, 80 or 100 days. At the end of fattening period of each level of treatment 18, 20 and 20 lambs were randomly selected and slaughtered, respectively. Due to the unequal number of observation in the subclasses, data were analyzed by the least-squares procedure. The length of fattening period had highly significant effect on final weight, but did not influence on daily weight gain. Age of dam and type of birth had not any significant effect on final weight and daily weight gain. Initial weight of single lambs was significantly higher than twin lambs. The effect of dam age on initial weight was significant. Lambs, which were slaughtered after fattening period 60 days, had significantly lighter carcass, meat and bone weight as compared to those that were fattening for 80 or 100 days. The means for cuts weights of shoulder, back, leg and flank+brisket were significantly higher among the lambs which slaughtered after 80 days in fattening period compared with those which were feedlot for 60 days, but between lambs which were slaughtered after 80 and 100 days had not significant different. In conclusion, due to final weight, meat weight, carcass cuts weights and not any significant increase for fat-tail, 80 days length of fattening period for Lori-Bakhtiari are recommending.

Keywords: Fattening period; Growth; Carcass; Lamb.

